

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 12 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-199/07) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Обществени поръчки — Директива 93/38/ЕИО — Обявление за обществена поръчка — Извършване на проучване — Критерии за автоматично изключване — Критерии за качествен подбор и за възлагане)

(2010/С 11/02)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: М. Patakia и D. Kukovec)

Ответник: Република Гърция (представители: D. Tsagkaraki, K. Christodoulou, dikigoros)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 4, параграф 2, на член 31, параграфи 1 и 2, и на член 34, параграф 1, буква а) от Директива 93/38/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и далекосъобщенията (ОВ L 199, стр. 84), както и на членове 12 и 49 ЕО — Подбор на кандидати в рамките на ограничена процедура или процедура на договаряне — Критерии за изключване

Диспозитив

1. Поради, от една страна, изключването по силата на раздел III, точка 2.1.3, буква б), втори абзац от обявлението за обществена поръчка с номера 2003/S 205-185214 и 2003/S 206-186119, оповестено от ERGA OSE AE на 16 октомври 2003 г., на чуждестранните проектантски бюра и проектанти, които са подали заявление за интерес във връзка с конкурси, обявени от ERGA OS AE, през шестмесечния период преди датата на подаване на заявление за интерес за конкурса, предмет на посоченото обявление, и са декларирали квалификации, съответстващи на категории удостоверения, които са различни от изискваните за този конкурс, и поради, от друга страна, липсата на разгра-

ничене в раздел IV, точка 2 от същото обявление между критерии за качествен подбор и критерии за възлагане на разглежданата поръчка, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 2 и член 34, параграф 1, буква а) от Директива 93/38/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и далекосъобщенията.

2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Комисията на Европейските общности и Република Гърция понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 197, 2.8.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело С-154/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Шеста директива ДДС — Член 2, член 4, параграфи 1, 2 и 5 — Хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа — Данъчнозадължени лица — Дейности или сделки, извършвани от „registradores de la propiedad“ в качеството и/л на органи за събиране на данъци от териториалния регистър за недвижимите имоти — Икономически дейности — Дейност, упражняване по независим начин — Публичноправни образувания, извършващи дейност в рамките на упражняването на обществените си функции — Нарушение на общностното право, за което е отговорна национална юрисдикция)

(2010/С 11/03)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: М. Afonso и F. Jimeno Fernández)

Отвeтник: Кралство Испания (представител: J.M. Rodríguez Cárcamo)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 2 и член 4, параграфи 1 и 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Данъчнозадължени лица — Дейности или сделки, извършвани от „registradores de la propiedad“

Диспозитив

1. Като приема, че не подлежат на облагане с данък върху добавената стойност услугите, предоставяни на автономна област от „registradores de la propiedad“ в качеството им на органи за събиране на данъци от териториалния регистър за недвижимите имоти („oficina liquidadora de distrito hipotecario“), Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 2 и член 4, параграфи 1 и 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа.
2. Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 171, 5.7.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 12 ноември 2009 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus, Финландия) — TeliaSonera Finland Oyj/iMEZ Ab

(Дело С-192/08) (¹)

(Сектор на далекосъобщенията — Електронни съобщения — Директива 2002/19/ЕО — Член 4, параграф 1 — Мрежи и услуги — Споразумения за взаимосъвързаност между далекосъобщителни предприятия — Задължение за добросъвестно договаряне — Понятие „оператор на обществени съобщителни мрежи“ — Членове 5 и 8 — Компетентност на националните регулаторни органи — Предприятие без значителна пазарна сила)

(2010/С 11/04)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: TeliaSonera Finland Oyj

В присъствието на: iMEZ Ab

Предмет

Преюдициално запитване — Korkein hallinto-oikeus — Тълкуване на член 4, параграф 1, на член 5 и член 8 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосъвързаността между тях (Директива за достъпа) (ОВ L 108, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 169) — Национално законодателство, което задължава всяко далекосъобщително предприятие да договаря взаимосъвързаност с други далекосъобщителни предприятия — Обхват на задължението за договаряне и изисквания, които могат да бъдат наложени от националния регулаторен орган

Диспозитив

1. Член 4, параграф 1 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосъвързаността между тях (Директива за достъпа) във връзка със съображения 5, 6, 8 и 19, както и с членове 5 и 8 от тази директива не допуска национално законодателство като Закона за пазара на далекосъобщенията (Viestintämarkkinalaki) от 23 май 2003 година, доколкото това законодателство не ограничава само до операторите на обществени съобщителни мрежи възможността за позоваване на задължението за договаряне на взаимосъвързаност на мрежи. Запитващата юрисдикция следва да определи дали с оглед на статута и характера им разглежданите в главното производство оператори могат да бъдат квалифицирани като оператори на обществени съобщителни мрежи.
2. Национален регулаторен орган може да счита, че задължението за договаряне на взаимосъвързаност не е спазено, когато предприятие, което не притежава значителна пазарна сила, предлага на друго предприятие взаимосъвързаност при едностранно наложени условия, които могат да възпрепятстват развитието на конкурентен пазар на дребно, когато тези условия са пречка клиентите на второто предприятие да ползват услугите на последното.
3. Национален регулаторен орган може да разпреди на предприятието, което няма значителна пазарна сила, но контролира достъпа до крайните потребители, да договаря добросъвестно с друго предприятие или взаимосъвързаност на съответните две мрежи, ако лицето, което моли за подобен достъп, трябва да се квалифицира като оператор на обществени съобщителни мрежи, или оперативна съвместимост на услугите относно текстовите и мултимедийните съобщения, ако това лице не може да бъде квалифицирано по този начин.

(¹) ОВ С 197, 2.8.2008 г.